

Тазкия 176-дарс. Аллоҳ мутакаббирларни суймас

ТАЗКИЯ
176-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

20:00 / 12.03.2022 3221

Имом Заҳабий ва бошқа уламолар кибрнинг гуноҳи кабира эканини таъкидлаганлар.

Аллоҳ таоло Бақара сурасида шундай марҳамат қилади:

نَمَنَّاكَ وَرَبَّكَ تَسَاءَوْا بِأَسْيَلِبِ الْإِلٰهِ أَوْ دَجَسَفَ مَدَّالْ أَوْ دُجَسَا ؕ ءَكَلَّالْمَلَلْ أَنْ لُقْ دِإْو
نَ يَرْفَأَكُلْ

«Эсла, фаришталарга: «Одамга сажда қилинглар!» дедик, бас, сажда қилдилар, фақат иблисгина бош тортди, мутакаббирлик қилди ва кофирлардан бўлди» (34-оят).

Қаранг! Мутакаббирлик иблисни куфрга ва Аллоҳ таолонинг лаънатига олиб борди.

Аллоҳ таоло Наҳл сурасида марҳамат қилади:

مَرَجَ أَنْ يُرَبِّكَ تَسْمُ مُمْهُوَّ ءَرَكُنُّ مُمْهُبُؤْلُقْ ءَرَخَآلِبَ نُونُمْؤِيَّالَ نِيْدَلْأَفْ دِحْأَوْ ءَلْإِ مُمْكُءَلْإِ
نَ يَرْبِكَ تَسْمُ لَبْحِيَّالَ ءَنِّ نُونْلُغِيَّأَمْ وَنُورْسُيَّأَمْ مْلُغِيَّءَلْلَانَّ

«Илоҳингиз ягона Илоҳдир. Охиратга иймон келтирмайдиганларнинг қалблари инкор қилувчидир, ўзлари эса мутакаббирдирлар. Ҳеч шубҳасиз, Аллоҳ нимани сир тутаетганларини ҳам, нимани ошкор қилаётганларини

ҳам биладир. Албатта, У мутакаббирларни суймас» (22-23-оятлар).

Бир тоифа инсонларнинг иймонсиз, кофир бўлишларига уларнинг ўзлари сабабчидирлар. Иллат, дард, фасод кофирларнинг ичларида бўлади. Уларнинг қалблари иймонга далолат қилувчи оят-белгилардан ибрат олмай, уларни инкор қилади. Ўзлари эса Аллоҳга бўйсунганини, Пайғамбарга эргашишни ор биладилар, мутакаббирлик қилиб, ўзларини юқори тутадилар.

Аллоҳ таоло уларнинг барчасини яратган Зотдир. Уларнинг барча сирларини ҳам, ошкор ишларини ҳам билади. Жумладан, Аллоҳ таоло уларнинг қалблари ҳақиқатни инкор этаётганини ҳам, ўзлари мутакаббирлик қилаётганларини ҳам билиб туради. Шу боисдан ҳам «Албатта, У мутакаббирларни суймас».

Чунки мутакаббирлардан яхшилик чиқмайди. Улар куфрни ихтиёр қиладиган одамлардир.

«لَا تَلْمِزُوا عِبَادَ اللَّهِ الَّذِينَ ذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَلَا تَزِدُوا عَلَيْهِمْ عِبَادًا فَيَسْتَفِزُّوا بِمَا كَفَرُوا وَالَّذِينَ لَهُمْ الْأُلُوفُ عَلَيْهِمْ سَبْعَ أَلْفِ مَرَّةٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كُلًّا مِمَّنْ جَاءَ بِالْحَقِّ مِثْلَ مِمَّا كَفَرُوا لَهُمْ فِي الْعَذَابِ عَذَابٌ أَلِيمٌ» (Ал-Ҳашр, 17-оят).

Ҳориса ибн Ваҳб розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Сизларга аҳли жаннатнинг хабарини берайми? Ҳар бир заифҳол ва заифҳол саналгандир. Аммо Аллоҳга қасам ичса, У Зот унинг қасамини юзага чиқаради.

Сизларга аҳли дўзахнинг хабарини берайми? Ҳар бир қўпол, саркаш ва мутакаббирдир», дедилар».

Икки шайх ва Термизий ривоят қилишган.

«لَا تَلْمِزُوا عِبَادَ اللَّهِ الَّذِينَ ذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَلَا تَزِدُوا عَلَيْهِمْ عِبَادًا فَيَسْتَفِزُّوا بِمَا كَفَرُوا وَالَّذِينَ لَهُمْ الْأُلُوفُ عَلَيْهِمْ سَبْعَ أَلْفِ مَرَّةٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كُلًّا مِمَّنْ جَاءَ بِالْحَقِّ مِثْلَ مِمَّا كَفَرُوا لَهُمْ فِي الْعَذَابِ عَذَابٌ أَلِيمٌ» (Ал-Ҳашр, 17-оят).

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

